

12de Zondag door het jaar A - 21 juni 2020 - Homilie p. Lukas Martens

Kijken we even naar ons **huidig leefklimaat** om te zien hoe God en Jezus uit het beeld verdwijnen, uit het spreken en denken van veel mensen. God en Jezus zijn irrelevant geworden, men weet niet wat men daar moet mee aanvangen. Wie geloven worden meewarig bekeken. Er is zelfs kwaadheid tegenover kerk en christendom. Hun rol lijkt uitgespeeld. Echt Godsgeloof blijkt tegenstroom te gaan. Maar er is ook een interne tegenstroom. Zijn er niet in elke tijd profeten nodig geweest om het godsvolk weer op het rechte spoor te krijgen, terug naar het verbond met God, weg van het wedden op twee paarden, weg van een tempeldienst die enkel uiterlijk ritueel is, los van de zorg voor armen, weduwen en wezen? Dit was het geval met de profeet Jeremia. Hij laat ons kijken in wat er in zijn innerlijk gebeurt vanuit zijn zending. Want daarmee begint het altijd: een zending van Godswege. **God kiest, niet wij**. En God verwittigt ook dat de zending die Hij geeft niet gemakkelijk zal zijn. Daarom belooft Hij Zijn bijstand, Zijn hulp.

Jeremia zat helemaal aan de grond. *“Al mijn vrienden willen niets liever dan mij ten val brengen.”* Dat is erg: van alle kanten verwijten krijgen, omdat je wantoestanden aan de kaak durft stellen. Bij Jeremia ging het zover dat hij zich zelfs door God gedumpt wist. *“...en Gij blijft ver weg! Gij laat alles op zijn beloop, laat de mensen hun gang maar gaan”*, een gedurfde klacht aan het adres van God. We denken aan Job. Maar zo blijft Jeremia tenminste in gesprek met God en krijgt hij langzaam weer inzicht in de andere kant van de medaille. Ja, er is vervolging omwille van het Woord van God, maar er blijft ook uitverkiezing, als een innerlijk moeten met de belofte van Gods bijstand, van Zijn trouw. Zo kan Jeremia weer zeggen: *“De Heer is bij mij als een machtig strijder.”* Zijn klagen vanuit wanhoop en moedeloosheid slaat om in vertrouwen, zekerheid en zelfs lofprijzing: *“Zingt een lied, een loflied voor de Heer, want Hij heeft het leven van de arme uit de macht van de boosdoener gered!”* Deze dynamiek vinden we terug in vele psalmen: vanuit de klacht om eigen ellende, gaat men over naar dankbaarheid. Het is een uitnodiging voor ons **persoonlijk gebed in tijden van beproeving**.

Zoals de profeet Jeremia mogen **ook de leerlingen** zich gezonden weten. Jezus heeft hen verwittigd dat het niet gemakkelijk zou zijn: *“als lammeren tussen wolven gehaat worden door allen omwille van Zijn Naam.”* Vandaar dat Jezus hen ook tot drie keer toeroept: *“Wees niet bang!”* Jezus geeft **een drietal redenen om niet bang te zijn**. Vooreerst: het gaat om de waarheid. Waarheid kan geweld lijden, maar gaat niet ten onder. Eens komt alles aan het licht. Eens zal blijken dat de woorden die je sprak vanuit je zending, waarheid waren: waarheid over een immense Liefde die bevrijdt. Vervolgens: een mens is meer dan zijn lichamelijke dimensie. De mens heeft ook een ziel en die ziel is belangrijker en onsterfelijk. Onze innerlijke verbondenheid met God blijft eeuwig. De mens is door God gekend, met alle details van zijn bestaan, met elk haartje op zijn hoofd. Hij is door God bemind en gewaardeerd, meer dan een hele zwerm mussen. En tenslotte: er is beloning. Als wij Jezus bij de mensen belijden, zal Hij ons belijden bij Zijn Vader in de hemel. Maar we kunnen Jezus ook verloochenen, zoals Petrus deed: *“ik ken die mens niet”*, om dan later weer te horen hoe we bij onze eigen naam worden genoemd en hoe de Heer ons vraagt: *“Hou je van mij?”*

Uiteindelijk is er de grootheid van Gods Gave, van Zijn genade, er is Zijn overgrote Liefde die het overwaard is om er een stuk beproeving voor te doorstaan. *“De fout van één mens bracht allen de dood. Maar God schonk allen rijke vergoeding door **de grote gave van zijn genade: de ene mens Jezus Christus.**”* Het is omwille van die ene mens dat wij blijven samenkomen voor de Eucharistie, dat wij blijven uitkomen voor ons geloof, ook midden een wereld die daar weinig oor naar heeft of er zich tegen afzet. Mochten wij dan ook blijven vertrouwen op de bijstand en de hulp van de Heer en op de bemoediging die wij elkaar kunnen schenken.